

ВАРНАНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

Journal de la municipalité de Varna

Издава Варненската градска община — Organe officiel de la mairie de Varna.

Излиза двуседмично — редактира комитетъ.

Цена 1 левъ

Абонаментъ за България:
за година — 50 лв.
за 6 месеца — 30 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:
официални по 250 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение

Всичко за вестника
се изпраща чрезъ кметството
— Варна.

Царь и народъ празнуватъ

Никога българскиятъ народъ не е почувствувалъ по свѣтла радостъ въ душата си и никога той не е билъ по щастливъ отъ този день, въ който на родното ни небе изгрѣ лъчезарната звезда на Престононасленика Негово Височество Симеонъ, князь Търновски.

По цѣлата ни бащиния, тамъ където живѣятъ и тупятъ български сърдца раждането на Престононасленика стана надежда за едно по свѣтло бъдеще и въра за величието на България.

Съ еднаква радостъ и възторгъ българскиятъ народъ отпразнува на 14 септември за пръвъ пътъ и именния день на малкия князь. Презъ хубавата септемврийска утринна когато надъ цѣлата ни бащиния се носѣше възторжениятъ звънъ на църковнитъ камбани всички български души шепнѣха една молитва къмъ Всевишния:

— Господи излѣй своето милосърдие и любовъ надъ свѣтото дете на България, надъ неговитъ Августейши Родители, дай имъ дългоденствие и озари цѣлата наша татковина съ величие и щастие!...

Най-свѣтла и най-голяма бѣ радостта на варненци, защото въ този щастливъ день между тѣхъ бѣха и Августейшитъ родители на малкия князь и тѣ наедно съ тѣхъ отправиха горещи молитви къмъ небесния царь за да му дарува здраве и дългоденствие и направи днитъ на неговото царуване щастливи и честити за цѣлата наша татковина.

Варненци никога нѣма да забравятъ този памятенъ день, тѣ никога нѣма да забравятъ и думитъ на Н. В. Царя които благодарѣйки на Дядо Симеонъ за отправенитъ му топли молитви къмъ Всевишния каза:

— Подобно Симеонъ Стѣлпникъ, дано и Престононасленикътъ стане стѣлбъ на който съ въра да се опре цѣлия български народъ!...

Нека върваме, че отпразнуването на първиятъ рожденъ день на малкия князь въ стария Одесусъ ще донесе честити и щастливи дни за цѣлиятъ български народъ и отбележи неговото царуване като една отъ най-златнитъ епохи въ нашата история.

Т. В. Царьтъ и Царицата на излизане отъ Катедралната църква, където присѣтствуваха на молебена по случай първия именъ день на Н. Ц. Височество Князь Симеонъ Търновски.

Изъ бюджета на Варненската община

Създадени нови общински приходи следъ 1934 год.

Отъ 1 априль 1935 год. съ временна наредба — законъ събирането на данъка върху сградитѣ и поземления данъкъ се прехвърли на общинитѣ. По силата на чл. 28 отъ наредбата-законъ за данъка върху сградитѣ, обаче, общината е длъжна да внася въ фондоветѣ 37 на сто отъ постъпленията. Съгласно основнитѣ данъчни книги, този облогъ на Варненската община за 1937 бюджетна година възлиза на 3,500,000 лева. Отъ тази сума въ държавнитѣ фондове ще се внесатъ 1,295,000 лв. а въ касата на общината ще останатъ 2,305,000 лв. Съ закона за бюджета на държавата за 1927-28 година на общинитѣ се даваше вториятъ размѣръ отъ данъка върху сградитѣ и държавнитѣ данъчни органи внасяха годишно на Варненската община около 1,500,000 лв., изключая селата и недоборитѣ. Наистина, явява се една разлика въ повече, въ полза на общината, но срещу нея последната издържа по многоброенъ персоналъ по събирането на данъка. Нека добавимъ сжщо, че общината бѣ принудена да направи доста значителни разходи за новитѣ оценки на сградитѣ. Вследствие спадане на ценитѣ на сградитѣ и мѣстата въ момента на оценката имъ отъ общинскитѣ оценителни комисии, отстъпването на този данъкъ на общинитѣ не даде очакванитѣ резултати.

Съгласно основнитѣ данъчни книги, облогътъ на поземления данъкъ за Варненската община за 1937 бюджетна година възлиза на 650,000 лв. Двадесетъ процента отъ постъпленията по този данъкъ, обаче, се внасятъ въ държавнитѣ фондове.

Съ наредба-законъ отъ 1936 год. на общинитѣ се даде право да изразходватъ презъ 1936 и 1937 год. 50 на сто отъ постъпленията въ фондоветѣ „Постройка на общинска кланица“ и „Ограждане и уредба на пазаритѣ“, както и остатъцитѣ отъ фонда „Обезщетение притежателитѣ на конфискувано месо“. Размѣрътъ на „кръвнината“ отъ клане на добитъкъ отъ м. априль, 1936 г. бѣ увеличенъ отъ 1 лв. на всѣки килограмъ месо на 1.50 лева и вноситѣ къмъ фонда „Постройка на общинска кланица“ отъ 50 на сто бѣха намалени на 20 на сто. Тѣзи постановления на закона не сж отъ значение, за бюджета на Варненската община обаче, последната не може да тегли повече суми отъ фонда „Постройка общинска кланица“, понеже е въ строежъ на нова модерна кланица.

Сжщата наредба-законъ налогъ върху плащанитѣ премии на застрахователнитѣ дружества по направенитѣ отъ тѣхъ застраховки противъ пожаръ въ землището на общината за фонда „Пожарно дѣло“, отъ 10 на сто бѣ увеличенъ на 15 на сто. Този фондъ, обаче, може да бжде изразходванъ само за нуждитѣ на общинската пожарна служба.

Отъ налога, установенъ съ сжщия законъ върху карьернитѣ материали (камъни, пѣськъ и чакълъ) до 5 лв. на кубически метъръ, нашата община ще реализира до 30,000 лева.

Съ друга наредба-законъ отъ 1936 година на общинитѣ се даде право да събиратъ такси за поставяне фирми, както за поправка или инсталиране на парни и други централни отопления и жельзобетонни конструкции. Тѣзи такси за нашата

община съставляватъ единъ приходенъ източникъ отъ 60,000 лв.

Като новъ приходенъ източникъ ще трѣбва да се смѣтне и правото на общинитѣ да прилагатъ чл. 20 отъ закона на столичната община относно заплащането отъ гражданитѣ стойността на извършенитѣ благоустройствени работи отъ общината. Отъ приложението на този законъ въ бюджета на Варнен. община сж предвидени да постъпятъ 750,000 лева.

Изброенитѣ новосъздадени общински приходни източници сж значително по-малки въ сравнение съ отнетитѣ следъ 1934 г., които бѣха лесно и икономично събирани.

Не е безинтересно да добавимъ, че Варненската община, въпрѣки грамаднитѣ си нужди да благоустрои града по образеца на европейскитѣ курорти не се възползувала отъ постановленията на чл. 76 отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини да създаде нови приходни източници. Постоянното присѣствие на общината се е въздържало и не е последвало примѣра въ това отношение на много по-западнали градове отъ царството, ржководено изключително отъ съзнанието, че Варна преживѣва трудни моменти въ своето сществуване и че данъчното бreme на варненци е достигнало своя краенъ предѣлъ.

Инж. П. Куртевъ
пом. кметъ

ОБЩИНАТА

Първиятъ и последенъ — при раждане и при смъртъ — допиръ на гражданина е съ общината. Първо понятие за граждански порядъкъ — това е общината. Презъ цѣлия си животъ, при работа и бездѣлие, гражданинътъ има прѣко отношение съ общината — тя му е необходима.

Държави сж пропаднали, губили сж своята независимостъ — общинитѣ сж вѣчни!

Държавата и общината сж организирани форми на общежитието.

Гражданството чувствува по-непосрѣдствено общината. Въ нея се отразяватъ неговитѣ материални, културно-стопански, социални и други интереси. Държавата прехвърля много отъ своитѣ функции, права и задължения върху общината.

Днешната община напуца границитѣ и рамкитѣ на класическото администриране. Тя вмѣшталствува въ цѣлокупнитѣ прояви на своитѣ жители, било прѣко или косвено и за винаги съ една ясно опредѣлена задача:

— Материално и културно добруващъ народъ, образцова община, здрава държава.
Д-ръ Ас. Кожухаровъ

Гроздето като лъкарство

Старото латинско наименование на гроздето е било *vitis vinifera*.

Етимолозитъ, разглеждайки това наименование, казватъ, че то дава пълно понятие за онова правилно схващане у римлянитъ за ползата и значението на тоя притратно вкусенъ и хранителенъ плодъ. Това название казватъ тѣ, произлиза отъ думата *vita* — живогъ, защото действително нѣма другъ плодъ, що дава нашата земя, който да има толкова значение за поддържане на живота.

Ето защо лъкаритѣ отъ най-древни времена сж препоръчвали гроздето за лъкуване на много болести. Голѣми и прочути лъкари отъ срѣднитѣ вѣкове сж гледали на гроздовия сокъ, като на едно много полезно лъкарство. — Едни сж го препоръчвали за намаление на температурата у трескавитѣ болни, дава ли сж и противъ гърлоболъ, кръвохрачене и язва въ устата; други стари лъкари сж считали гроздовия сокъ като сигурно срѣдство противъ нервни припадаци, противъ дезинтерия и като срѣдство, което бърже намалява жаждата; трети лъкари отъ онова време сж считали гроздовия сокъ като сигурно срѣдство противъ болеститѣ на черния дробъ, а Салермската медицинска школа е препоръчвала гроздето и неговия сокъ като отлично мочегонно и ослабително срѣдство. По онова време лъкаритѣ сж считали сжстения гроздовъ сокъ, чрезъ изпаряване до една трета, като отлично срѣдство при болеститѣ на бѣлитѣ дробове. Отъ черното грозде, варено съ масло и воскъ, презъ срѣднитѣ вѣкове сж правили помада, съ която лъкували кожнитѣ болести на лицето.

А сушеното грозде освободено отъ зърната се употребявало за лъкуване болѣститѣ на бъбрецитѣ, мехура, черния дробъ и гърдния кошъ.

По онова време и лозовитѣ листа сж се употребявали като лъкарство.

Въ сегашната медицинска практика, разбира се, всички тия лъкарства сж изхвърлени отъ употреба.

Но многобройнитѣ анализи, изучавания и клинични наблюдения презъ последнитѣ 40 — 50 години сж остановили нова метода — начинъ за лъкуване съ грозде. При системно лъкуване съ грозде се получава: увеличение на пикочта, намаление на нейната кислотностъ, намаление на гниенето въ червата, намаление на пикочната киселина, засилване функцията на черния дробъ при фабрикацията на злъчката, по-добро и засилено храносмилане и урегулиране на редовно нормално ходене по голѣма нужда.

Споредъ начинитѣ и методитѣ на лъкуванетоъ съ грозде теглото на едни отъ болнитѣ се увеличава, а на други, се намалява. При правилно гроздолѣчение слабитѣ пълнеятъ, а страдащитѣ отъ затлъстяване слабѣятъ.

Болестнитѣ състояния, които успѣшно се лъкуватъ съ грозде сж следнитѣ: малокръвие, почти всички нервни болести, скрофулозно болни и всички слабосилни подиръ прекарани разни тежки заболявания.

Въ всичкитѣ тия случаи при редовното и продължително ядене на грозде организма се засилва въ всички направления и теглото на тѣлото се повишава.

Лъкуванетоъ съ грозде се препоръчва въ всички случаи на коремно затлъстяване, на тия шо иматъ лениви черва и страдатъ отъ запичане, които иматъ уголѣменъ черенъ дробъ, хемороиди, подагра, на тия, шо страдатъ отъ пѣсьци въ бъбрецитѣ и черния дробъ, тия шо, сж изложени поради професията и на живачно или оловно отравяне, на тия, шо страдатъ отъ хронични артритични, кожни болести и най-после на хора шо страдатъ отъ хронични болести на гърдния кошъ, включително и нѣкои форми бѣлогръдна туберкулоза.

Много полезно е гроздолѣчението за всички хора, които сж злоупотребявали съ месна храна, съ спиртни питиета, за хора, шо страдатъ отъ тежина въ главата, които иматъ сухсть и лепкавостъ въ устата, иматъ лошъ дѣхъ и които иматъ общо телесна слабостъ и се усѣщатъ изморени.

Гроздолѣчението не се прилага у лица тежко болни, твърде възрастни, диабетици, у болни съ язва въ стомаха или дванадесетопръстника при застои на стомашното сокоотдѣляне, при нервнодвигателнитѣ разстройства, още и при нѣкои други страдания.

Гроздолѣчението трѣбва винаги да се опредѣля отъ лъкаръ и то отъ такъвъ, който има познания и опитностъ по методитѣ и начинитѣ на това лѣчение. Опитниятъ лъкаръ възъ основа на даннитѣ отъ клиническото изследване, анамнезата и състоянието на храносмилателнитѣ органи ще опредѣли отъ кое грозде по колко и кога да се яде друга храна и какви други хигиенни правила трѣбва да се спазватъ.

Лъкуване съ грозде по шаблонъ, е не само безрезултатно, но могатъ да се получатъ тъкмо обратни резултати. Общитѣ правила, които трѣбва да се спазватъ при гроздолѣчението сж следнитѣ: по малко да се приема съ храната месо, да не се пиятъ никакви спиртни питиета, да се живѣе колкото се може на чистъ въздухъ и на слънце и да се правятъ умѣрени движения и разходки.

При такова лѣчение гроздето се яде отъ начало помалко и всѣки день се увеличава — 250, 400, 500 гр. и т. н. до като се стигне 1 — 2 даже 3 кгр. на день. Въ началото обикновено дневната доза се разпредѣля на три порции — първата порция се състои отъ половината дневна доза и се изяжда сутринъ на гладно, втората четвъртъ доза — единъ часъ преди обѣдъ и останалата четвъртъ доза — сжщо единъ часъ предъ вечеря.

За слабитѣ се препоръчва повече сладкитѣ сортове и тия съ тънки люспи грозде, на затлъстелитѣ, за тия, които страдатъ отъ запичане и мързеливи черва, се препоръчва гроздето да е отъ ония сортове, които да не сж толкова сладки и иматъ по-дебела кожаца.

Като става дума за лъкуване съ грозде, трѣбва да се отбѣлежи, че по-голѣма полза се получава, когато гроздето се яде на мѣстото гдѣто се ражда, та и когато времето, презъ което ще става това лѣчение, се прекарва въ мѣсто съ по другъ и по-добъръ климатъ, отколкото тамъ, при който се живѣе постоянно, или съ други думи — това време е по-полезно да се прекара въ лѣчебно мѣсто, курортно мѣсто.

(Следва на 4 страница)

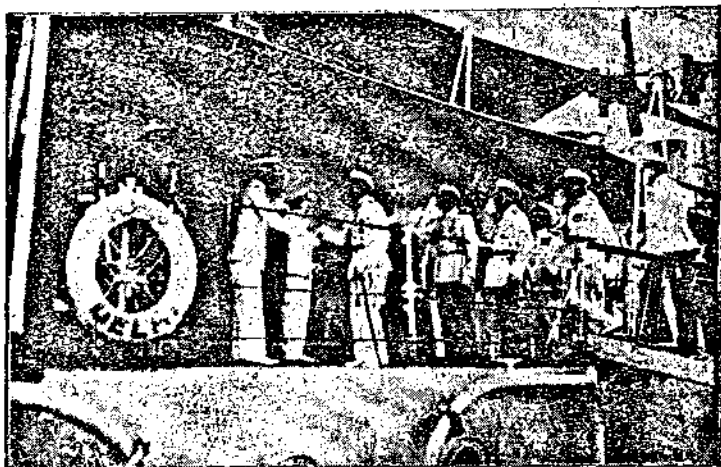
Н. В. Царьтъ на англ. кръстосвачъ „Делхи“

Къмъ първата половина на месецъ септемврий пристигна на Варненското пристанище английския кръстосвачъ „Делхи“.

Презъ десетдневното си престояване въ водитѣ на черноморската красавица той създаде истинско празнично настроение всрѣдъ гражданството, което указа искрено гостоприемство на представителитѣ на английския народъ.

Негово Величество Царьтъ и князь Кирилъ, които презъ това време пребиваваха въ Варна, посетиха кръстосвача посрещнати съ тържествени почести и 21 топови салюти.

Кръстосвачьтъ напусна водитѣ на Варненския заливъ на 18 септемврий.

Н. В. Царьтъ на борда на „Делхи“ въ момента когато се ржкува съ коменданта на кръстосвача г. кап. Гр. Фаркуаръ Смитъ. Задъ Царя сж князь Кирилъ, генер. Поповъ, контръ-адмиралъ Бариклечковъ и полков. Жечевъ.

Размѣнени телеграми

между Н. В. Царя и кмета на града.

На отправенитѣ поздравления по случай именния день на престолонаследника Князь Симеонъ Търновски, Н. В. Царьтъ е благоволил да отговори съ следната телеграма:

Инж. Мустаковъ
кметъ на Варна

„Вамъ, на варненското гражданство и на жителитѣ на присъединенитѣ къмъ Варненската община села благодаря най-искрено за любезнитѣ поздрави и хубави пожелания, които ми изказвате за именния день на Престолонаследника, и които ме трогнаха“.

ЦАРЬТЪ

Освенъ това трѣбва съ съжаление да се констатира, че у насъ на това лѣчение не се обръща нужното внимание нито отъ страна на практикуващитѣ лѣкари, нито пъкъ отъ болнитѣ.

Ние имаме отлични условия за успѣшно лѣкуване съ грозде. Около много подбалкански наши градчета и сега вирѣятъ отлични сортове грозде за лѣкуване.

Повечето отъ тия мѣста сж и отлични курорти за презъ тоя сезонъ.

Сжщо е и съ нашитѣ крайморски градове и села.

Варна е единъ чудесенъ курортъ, който може да се използва за гроздолѣчение. Есеннитѣ дни въ морската царица сж приятни и хубави.

Д-ръ Вл. Руменовъ

Нареждане за държането на непълнолѣтнитѣ младежи

Началникътъ на Шуменската полицейска областъ е издалъ заповѣдъ, съ която забранява на непълнолѣтнитѣ (до 18 год.) младежи да посещаватъ кафенета, питейни и други заведения, съ цель да пиянствуватъ и играятъ на хазартни игри. Съ сжщата заповѣдъ се забранява и пѣенето на неприлични пѣсни и неприличното държане, гдето и да било. Освенъ това, забранява се на съдържателитѣ на каквито и да било заведения да допусчатъ младежи да вършатъ горнитѣ непристойни деяния въ заведенията имъ.

Както на ония младежи, които не изпълняватъ настоящата заповѣдъ, така и на ония съдържатели на публични заведения, които допусчатъ въ последнитѣ непълнолѣтни младежи непридружени отъ родителитѣ си, ще имъ се съставятъ актове, а съответнитѣ заведения — затваряни.

Стремете се чрезъ общи усилия да издигнемъ Варна за величието на България! Силата ни се крие въ безпридѣлната обичъ къмъ нашия градъ.

Една историческа светиня

На 11 км. северо-източно от Варна се намира морското лѣтовище, тъй наречениятъ манастиръ „Св. Константинъ“. Известна свѣтлина върху старостта на сжщия може да се хвърли едва въ края на по миналата година. До тогава точни сведения не е имало. До такива се добрахме по следния начинъ: въ дѣсната страна на иконостаса е помѣстена храмовата икона на манастира „Св. Св. Константинъ и Елена“ въ цѣль ръстъ художествена византийска живопись; фигуритѣ облѣчени въ златни царски сакошь и порфира. Вѣковетѣ, обаче, сж наслоили върху тѣхъ толкова много прахъ, че едва можеше да се разпознаятъ лицата и облѣкло. Следъ грижливо почистване блѣснаха фигуритѣ въ цѣлия си ръстъ. Въ най-долната частъ на иконата, въ подножието на животворящия Господень Кръстъ, който се намира въ срѣдата, между дветѣ лица, открихме доста повреденъ надписъ на гръцки езикъ, отъ който можяхме да прочетемъ следното: „Поради силенъ страхъ на християнитѣ... въ Цариградъ 1713 година“. По всѣка вѣроятностъ иконата е била изработена въ Цариградъ и следъ това пренесена и поставена на иконостаса въ манастирската църква.

Освенъ тоя манастиръ покрай варненското крайбрѣжие сж сжществували и други. Единъ отъ тѣхъ е манастирътъ „св. вмч. Димитрий“ въ двореца Евксиноградъ, който служи за дворцова църква. Другитѣ два: „св. Яни“ (рождество на св. Иоанна Предтеча), който се намиралъ около почивната станция на телеграфо-пощенци и „св. Николай“, който се намиралъ въ мѣстността „Три кладенци“, до вилата на г. Д. Станчовъ, а днесъ не сжществуватъ.

Около манастира „св. Константинъ“ по-рано е сжществувала гжста, непроходима гора. Интересни сведения за манастира дава рускиятъ пжтешественикъ и историкъ Викторъ Тепляковъ въ своята книга „Писма изъ Болгарии“, издадена въ гр. Москва презъ 1837 година.

Ето ще пише той: „Ходихъ въ манастира св. Константинъ“, отстоящъ на 10 версти отъ Варна... Не далечъ отъ една чешма по пжтя нѣкакътъ пастиръ пасѣше биволи... той тананикаше нѣкакъва, пѣсень... Мелодията бѣ ту весела, ту печална, мелодия на българска пѣсень. Подъ кждравия му калпакъ се показваше лице съ атлетически черти. Това бѣ една отъ ония масивни фигури на българии. Моятъ преводачъ запита българина, колко часа има още до манастира. Суха, монотонна фигура ме посрещна (въ манастира). Задъ монаха следваше едно малко българче... Храмътъ „св. Константинъ“ е сжщо така мраченъ, беденъ и тѣсенъ, както и всички български църкви“.

Манастирътъ е силно пострадалъ презъ Руско-турската война въ 1828—1829 година е билъ съвършено разрушенъ преди още Варна да е била превзета отъ рускиѣ войски. Впоследствие, споредъ свидетелствуването на стари варненски граждани, той наново билъ възобновенъ отъ двамата братя монаси, Теодосий и Агапий Кантарджиеви, ромомъ отъ гр. В. Търново. Понеже ний българитѣ не сме имали още наша самостоятелна църква, а сме се намирали подъ духовното ведомство на Цариградския патриархъ, затова по-нататъшнитѣ гръцки митрополити. Ето защо, последнитѣ, за издръжката, снабдяването съ имоти и стопанисва-

нето му сж отправяли пастирски послания до християнитѣ (безразлично отъ каква народностъ) на варненската епархия и сж апелирали за помощи, каквито населението е давало. (Такива послания се съхраняватъ въ архива на Варненския народенъ археологически музей). Отъ приходитѣ му се помагало за постройка на църкви въ селата на Варненска околия, за издръжка на училищата въ града, помагало се е на населението безъ разлика на народностъ при обществени бедствия и пр.

„Манастирътъ“, ако и да се е наричалъ така следъ неговото възобновяване въ строго канониченъ смисълъ не отговарялъ на това название, понеже въ него никога не е имало установено манастирско братство следъ неговото възобновяване. Той се е управлявалъ отъ единъ областенъ съветъ — „Идаре меджлиси“, въ който сж влизали първенцитѣ отъ Варна и с. Царево (Кестричъ), между които е имало и чисти българи. За извършване на богослужението е имало или постоянно духовно лице, нѣщо като „игуменъ“, или се редували свещеници отъ града и Царево. Още въ турско време той е служилъ за лѣтовище на варненскитѣ чорбаджии, които сж наемали стаи и сж прекарвали лѣтото тамъ, подъ звуковетѣ на латерни, пѣсни и веселби.

На 11 августъ ст. ст. 1897 г., вследствие голѣмото наводнение, църквичната сградитѣ и чешмата бѣха съвършено разрушени. Впоследствие постепенно се възобновяваха.

Въ 1872 год. — обявяването на „българската схизма“ отъ страна на Фенерската патриаршия, — манастирътъ е билъ общо притежание на християнското население въ околията, понеже билъ строенъ съ негови срѣдства. Следъ обявяването на схизма, управата на манастира, съ неговиятъ инвентаръ, мина подъ ведомството на тъй наречената гръцка вѣроизповедна община въ гр. Варна. Това положение е траяло до 1891 год., когато бившата Варненска окръжна постоянна комисия бѣ завела грижданско дѣло предъ бившия Варненски окръженъ сждъ за присвояване на манастира отъ гръцката община като общественъ имотъ. Окръжниятъ сждъ отхвърлилъ тоя искъ на постоянната комисия, която не доволна отъ това решение го обжалва предъ Русенския апелативенъ сждъ. Последниятъ разгледалъ дѣлото и съ решение № 176 се проинесълъ въ полза на комисията. Противната страна недоволна отъ това решение, обжалвала го предъ Върховния оасационенъ сждъ. Тоя последниятъ съ решение № 380 отъ 2 октомврий 1898 год., касиралъ решението на Апелативниятъ сждъ, като повърналъ дѣлото за ново разглеждане и при другъ съставъ. На 29 и 30 декемврий 1898 год. Апелативниятъ сждъ съ решение №225 наново отменилъ решението на Окръжния сждъ и призналъ правото на бившата Варненска комисия. Оттогава манастирътъ съ неговитѣ имоти миналъ въ владението и стопанисване на Окръжната постоянна комисия, а сега, следъ закриването ѝ, въ владение на Варнен. община.

Днесъ тоя манастиръ — лѣтовище съ своитѣ великолепни сгради и красива градина, хубаво сълънце и приятенъ морски въздухъ, кристаленъ целебенъ морски пѣсъкъ, студени и топли морски бани и грижитѣ на общината да го постави нарав-

Морето и детето

Един авторъ бѣ казалъ, че най-красивото и най-нѣжно цвѣте въ вселената е детето, което трѣбва да бѣде обкръжено съ милувки, внимание и грижи, които напълно заслужава и отъ които се нуждае.

За правилния растежъ и развой на детския организъмъ сж потрѣбни: въздухъ, слънце, вода, движение и подходна храна. Всичко това може да се намѣри на всѣкъде, ала въ най-голъма степенъ ни го доставя морето. Въздухътъ е храна, необходимо

димъ за всѣко живо същество, ала още по-необходимо е за растящия и боленъ организъмъ. Всички жизнени процеси въ организма се извършватъ подъ влияние на кислорода, поглъщанъ отъ въздуха, и сж окислителни или горителни процеси. Интензивността на химичното горение, разпадането на хранителнитѣ вещества и съзиданието на нови тъкани зависятъ въ голъма степенъ отъ чистотата и съдържанието на кислорода въ въздуха. Въ растящия детски организъмъ всички процеси на хранение и творба на нови тъкани се извършватъ съ по-голъма сила.

Слънцето е най-мощния двигателъ въ природата, отъ който зависи и се поддържа живота въ вселенната. Слънчевитѣ лъчи съдържатъ топлинна химична и др. видове енергии, които по своята сжщина и действие сж сжщо такава храна, както и въздухътъ. Лжчистата енергия, изпущана отъ слънцето и другитѣ небесни свѣтила, разсѣяна изъ атмосферата, участвува въ създаването и поддържането на живота въ всемира. Безъ слънчевата сила животътъ отдавна би изчезналъ и неминуемо ще изгасне на земята заедно съ последния слънчевъ лжчъ.

Лжчистата енергия гали и храни всички земни същества. Презъ кожата и кожнитѣ кървоносни сждове тя прониква въ кръвта и се разнася по цѣлото тѣло. Подъ влиянието на погълната слънчева енергия отъ кръвнитѣ елементи се извършватъ въ организъма всички ония процеси, отъ които зависи животътъ и правилния развой на човѣшкия организъмъ. Дейната слънчева енергия подтиква и регулира жизненитѣ процеси, подбодрява и стимулира нервната система, проощрява и засилва дейността на кръвотворнитѣ органи, на всички другитѣ органи жлези. Съставатъ на кръвта се подобрява — увеличава се броя на червенитѣ кръвни тѣлца и тѣхното багрилно вещество, а бѣлитѣ кръвни елементи придобиватъ по-голъма мощностъ за защита и борба срещу заразнитѣ начала.

Първото действие на слънчевитѣ лъчи се проявяватъ върху кожата, която е органъ не само за защита отъ вѣнкашнитѣ влияния, не само за усѣтъ и чувствени възприемания, за излжчване отъ тѣлото на отпадъцитѣ отъ жизненитѣ процеси, но и като органъ съ вжтрешна отлжчка. Подъ влияние на слънчевитѣ лъчи въ кожата се образува оня витаминъ, отъ който зависи усвояването и задържането на варовнитѣ и фосфорни соли въ организъма — растежътъ на тѣлото.

Слънцето изпраща къмъ земното кълбо своитѣ животворни лъчи, които, минавайки презъ атмосферното пространство се поглъщатъ и губятъ частъ отъ своята дейна енергия. По тая причина високиятѣ планински мѣста получаватъ въ по-голъма степенъ прѣка слънчева свѣтлина. Приморскитѣ мѣстности, благодарение отразяването на слънчевитѣ лъчи отъ морската повърхнина и крайбрѣжнитѣ пѣсьци, възстановяватъ загубената лжчиста енергия, чрезъ отразената и разсѣяна слънчева свѣтлина. Морскиятъ въздухъ обогатенъ съ дейна разсѣяна слънчева свѣтлина, се отличава съ идеалната си чистота. Той съдържа сравнитално по-малко микроби отколкото градския и полския въздухъ. Това се обяснява съ обеззаразителното действие на свѣтлината, и съ богатството на морската атмосфера съ кислородъ, озонъ, йодъ и др. дейни елементи. Въ време на морскитѣ вълнежи и подъ влияние на морскитѣ вѣтрове въ въздуха се съдържатъ разсѣяни капчици морска вода, които при вдъхванието и поглъщанието оказватъ цѣлбно действие.

При морето дишането става по-леко и по-дълбоко, защото намиращия се подъ високо налягане морски въздухъ прониква до най-отдалеченитѣ въздухоносни бѣлодробни мехурчета.

Цѣлото наше черноморско крайбрѣжие а особено Варненското притежава ценни здравно-лѣчебни свойства, поради което трѣбва да се усѣе съ гжста мрежа отъ лѣтовища за деца, учащи се и възрастни, и съ здравно-лѣчебни станции, училища на открито, преванториуми и санаториуми. При морето, и на морския брѣгъ и подъ животворното действие на морското слънце ще се закалява и закрѣпява тѣлесното и душевното здраве на младото потомство и по тоя начинъ ще се изгради могжеството и културния напредѣкъ на нашето отечество.

Д-ръ Ал. Недѣлковъ
Управителъ-лѣкаръ на държав.
детски морски санаториумъ
„Царица Елеонора“

(Продължение отъ 5 страница)

но съ европейскитѣ лѣтовища, е едно отъ най-красивитѣ мѣста на Черноморското ни крайбрѣжие, гдето човѣкъ ще намѣри най-добри условия за закрепване на своето здраве.

Архимандритъ Инокентий

Печатница „Варненска Поща“

Предъ новъ театраленъ сезонъ въ Варна

Водосвета. Словото на епископъ Андрей, кмета на града Инж. Мустаковъ и директоръ-режисьора Иорданъ Черкезовъ

Театърътъ е една нравствена и социална камбана. Нейнитѣ звуци се отронватъ надъ свѣта и канятъ човѣшкитѣ души да пиятъ отъ вѣчнитѣ извори на правдата, красотата и любовта.

Тази велика мисль на голѣмиятъ руски критикъ Коханъ проблесва винаги въ душата ми при всѣко влизане въ храма на Мелпомена и запалва въ нея пожаритѣ на една все по-голѣма и по-голѣма любовъ къмъ него и наговитѣ жреци.

На 18 септември, по случай започването на новиятъ театраленъ сезонъ се отслужи водосветъ на сцената на Варненския народенъ театъръ.

На това скромно, но отъ голѣмо значение културно тържество присѣствуваха: кмета на града инж. Мустаковъ, пом. кмета Бурлаковъ, председателътъ на Варн. търг. инд. камара Абаджиевъ, повечето отъ общинскитѣ съветници и много ценители на театъра.

На сцената бѣха сжщо начело съ директоръ-режисьора Черкезовъ всички актриси и актьори и техническия персоналътъ.

Водосветътъ се отслужи отъ епископъ Андрей протосингелъ Догановъ и още нѣколко свещеници.

За нашия театъръ се направиха много хубави пожелания и се казаха много хубави нѣща отъ епископъ Андрей и кмета на града Инженеръ Мустаковъ.

Негово преосвещенство пожела презъ настоящата година Варненския народенъ театъръ да прѣска отъ своята сцена свещенитѣ лжи на истинското сценично изкуство, да залѣе съ тѣхъ душитѣ на зрителитѣ и ги вдѣхнови да вървятъ по слнчевитѣ пѣтища на доброто, красотата и любовта.

Въ едни свѣтли рамки, които подчертаха, че Варненската община е подкрепѣла театъра и ще продължава да го подкрепя, разви своята речъ кметътъ инж. Мустаковъ.

Варненския народенъ театъръ заслужено получава подкрепата на Варненската община. . .

Защото той както се изрази и самъ кметътъ следъ Софийския народенъ театъръ е единъ отъ първитѣ храмове на Мелпомена, който може да се гордѣе съ своитѣ голѣми технически и художествени постижения, а така сжщо и съ артистичния съставъ.

Разбира се, за да изиграе нашиятъ театъръ истинската си културна роля и стане храмъ на истинското сценично изкуство той трѣбва да бжде подкрепенъ отъ варненци. . .

Тѣ трѣбва да обикнатъ театъра и да му дадатъ своята материална и морална подкрепа.

Защото единъ театъръ може да прогресира толкова по вече, колкото по вече ценители има.

Всѣко изкуство умира щомъ не се цени, не се търси и покрепя.

Говори сжщо и г. Черкезовъ.

Той ясно опредѣли художественитѣ рамки въ които ще се движатъ Варненския народенъ театъръ.

Тѣзи рамки ще събератъ въ себе си актьорътъ и зрителя, ще хвърлятъ мостъ между тѣхнитѣ сърдца и ще ги направятъ близки.

Варненския народенъ театъръ ще бжде живъ:

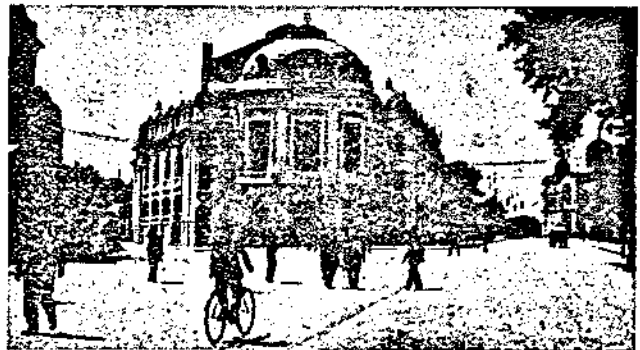
той ще живѣе за зрителя и ще принадлежи на него. Това не значи, разбира се, че театърътъ ще се нагажда, а указание, че той ще върви въ унисонъ съ времето си, ще стане огледало въ което ние ще виждаме себе си, болкитѣ си, пороцитѣ си и добродетелитѣ си и ще очистимъ градината на душата си отъ всички плевели, които задушаватъ тамъ нежнитѣ цвѣта на красотата и доброто.

Театърътъ е храмъ на културата. Колкото ние го посѣщаваме по често, толкова по силно пламватъ въ душитѣ ни пламъцитѣ на познанието и просвѣтата.

Варненци трѣбва да обикнатъ своя културенъ храмъ и ценятъ по вече жрецитѣ които свещенодействуватъ въ него. . .

Защото само така Варна ще се гордѣе съ единъ истински художественъ театъръ.

Димитър Аджемовъ

Варненски народенъ театъръ

Северо-български народенъ театъръ

По починъ на съюза на артиститѣ, създаденъ е съ заповѣдъ на Министерството на просвѣтата Северо-български народенъ театъръ, който ще има за седалища градоветѣ Шуменъ и Плевенъ и за районъ областитѣ на тия градове. За директоръ-режисьоръ на тоя театъръ е назначенъ г-нь Ив. Яневъ, който вече е подбралъ персонала и започналъ репетиции, като въ началото на октомври ще открие сезона си въ Шуменъ съ пиесата „Баща и синове“. Артистичниятъ персоналъ е добре подбранъ, а за редовни гастролъори сж ангажирани г. г. Кр. Сарафовъ, Ст. Бъчваровъ и Б. Михайловъ.

Иванъ Яневъ е познатъ като даровитъ и крайно добросъвестенъ и трудолюбивъ ратникъ въ областта на театралното дѣло. При най-невъзможни условия той ръководи въ Варна театъра съ успѣхъ.

Изъ културния животъ на Варна

ПРЕДЪ НОВИЯ СЕЗОНЪ

на Варненския Народенъ театъръ

Това, което обуславя успѣха на единъ театъръ, е главно живиятъ материалъ — артиститѣ. Добриятъ артистъ и на най-скромната естрада може да ни завладѣе съ ролята си. И най-лошата пиеса изнесена отъ добри артисти, пакъ се понася, когато обратното — най-добрата пиеса, изнесена лошо, е нетърпима.

И затова, когато искаме да кажемъ нѣколко думи за предстоящия новъ сезонъ на Варненския Народенъ театъръ, ние ще се спремъ главно на неговия съставъ, който, нека заявимъ предварително, е отлично подбранъ.

Съставътъ на Варненския Народенъ театъръ за сезона 1937-38 година, вдъхва пълно довѣрие за истински художествени постижения. Освенъ познатитѣ отлични артисти отъ миналогодишния сезонъ — като Иванъ Кумановъ, П. Кючуковъ, Цено Кандовъ, Веса Куманова, Елена Хранова и пр. въ новия съставъ на театъра сж ангажирани: Никола Икономовъ, Атанасъ Христовъ, Любенъ Поповъ, К. Хаджиминевъ, Ид. Петровъ, Пена Икономова, Надя Станиславска, Райна Петрова, Емилия Яворска.

Нѣкой отъ новитѣ артисти сж се явявали и другъ пътъ на варненската сцена и сж оставили отлични впечатления.

Никола Икономовъ е оставилъ незаличими следи съ високо художественитѣ си дарования. Неговата другарка П. Икономова — сжщо А. Надя Станиславска бѣ обикната искрено отъ цѣлата публика за топлата ѝ и сърдечна игра. Отъ И. Петровъ има оставени дълбоки образци, художествено възпроизведени. Съвсемъ новитѣ хора, които ще излъзатъ на варненската сцена, съ достойнство ще заематъ мѣсто

Иорданъ Черкезовъ
Директоръ-режисьоръ на Варненския народенъ театъръ

наравно съ даровититѣ си другари. Атанасъ Христовъ е дългогодишенъ превъзходенъ артистъ, работилъ въ столичнитѣ театри П. К. Стойчевъ, Свободенъ, Одеонъ и др. Любенъ Поповъ е една отъ най-големитѣ артистични фигури въ провинцията извикващъ всѣкога възторгъ съ художествената си игра, а К. Хаджиминевъ е единъ отъ нѣколцината които заедно съ Ив. Димовъ и покойниятъ Паскалъ Дуковъ завършиха тригодишната школа на Н. О. Масалитиновъ и се наредиха въ ранга на най-добритѣ ни артисти. Той е работилъ въ театритѣ П. К. Стойчевъ, Одеонъ и др., а презъ последния сезонъ — въ Бургазкия общински театъръ Райна Петрова е едно рѣдко дарование, която всѣкога е извиквала възторгъ съ милата си, прав-

ХРОНИКА

Почина на 12 септември въ града ни свещеникъ Христо попъ Стефановъ, баща на много заслужилия бившъ кметъ на Варна и известенъ общественикъ — адвоката Никола Поповъ. Покойниятъ е роденъ въ Македония, билъ е активенъ участникъ въ нашитѣ борби за църковна и политическа свобода, а така сжщо и дълги години свещеникъ въ варненско. Миръ на праха му.

Варненското градско общинско управление предупреждава гражданството, че е забранено да се цепятъ дърва по китонирани, павирани и новошосирани улици. Забранено е да се спиратъ и чакатъ файтони и каруци върху китонирани улици. Абсолютно е забранено да се пробиватъ бордюритѣ. На нарушителитѣ ще се съставятъ актове за глобяване.

На 17 септември Варненския Народенъ Театъръ игра съ голѣмъ успѣхъ премиерата „Свещениятъ пламъкъ“, въ честь на гостуващитѣ английски офицери отъ „Делхи“. На премиерата присжтствуваха управителя на двореца г. Мумджиевъ, генералъ Поповъ, контра-адмиралътъ Вариклечковъ, капитана на „Делхи“ Фаркуаръ Сидтъ, кметътъ инж. Я. Мустаковъ, пом. кметовѣтѣ и множество др. официални лица и видни граждани. Гоститѣ останаха извънредно много доволни отъ доброто изпълнение на пиесата и хубавата игра на артиститѣ.

За да се даде възможность на Варненскитѣ граждани да използватъ студентитѣ и топли морски бани презъ следсезона, Курортната Дирекция е направила следнитѣ намаления: топли морски бани 15 и 10 лв., студени бани I кл. 10 лв. и II кл. 5 лв., обща съблѣкална 3 лв., студенти и ученици 3 лв., а отъ 1. X. топлитѣ бани 12 и 8 лв. Такситѣ на хотела при мон. Св. Константинъ сж намалени съ 50 на сто.

дива и високо художествена игра, а Емилия Яворска е дългогодишна школувана и съ всички данни на добра актриса.

Съ тоя живъ материалъ, единъ художественъ творецъ като г. Черкезовъ, енергията и познанията, на когото сж добре известни на варненци, и при техническитѣ условия които варненската сцена — най-добрата следъ тая на Софийския народенъ театъръ, — ние сме увѣрени, че презъ предстоящия сезонъ той ще издигне Варненския народенъ театъръ на такава висота, че съ достоинство да съперничи на Софийския.

И. А. Волний